

Carles Puigdemont: “Podem negociar la data i la pregunta del referèndum”

written by Redacció Unilateral | 20 de març de 2016

Aquest dissabte passat el Periódico de Catalunya va publicar una [entrevista al president de la Generalitat de Catalunya](#), Carles Puigdemont, en què aquest manifestava que “Podem negociar la data i la pregunta del referèndum”. Atès que darrerament s'estan produint declaracions on el full de ruta de Junts pel Sí queda en entredit ([vegeu programa electoral de Junts pel Sí, pàgina 39](#)) us en reproduïm literalment les preguntes i les respostes més destacades. Després d'aquestes preguntes us reproduïm les principals declaracions que va fer Puigdemont a la premsa internacional aquest divendres passat.

¿Va arribar a plantejar-li a Sánchez [Pedro Sánchez, líder del PSOE] una consulta en què a més del ‘sí’ i del ‘no’ s’hi inclogués una tercera opció, la reforma constitucional? Sempre hi haurà una elecció entre l’statu quo i la independència. Si l’statu quo resulta insuficient per a tots i l’Estat creu que pot fer una oferta, com la que va fer Cameron als escocesos amb el ‘devolution max’ [transferència més gran de poders], nosaltres no ho veuríem malament. No ens tanquem aquesta porta.

¿Però va arribar a plantejar-li? Li vaig plantejar el que ja és conegut: el mandat que tenim del Parlament i la proposta que estariem en condicions d’acceptar, de negociar i d’entendre’ns, que és un referèndum. Nosaltres estem disposats a parlar de data, de pregunta, de quòrums i d’incloure propostes alternatives. Si hi ha voluntat d’impulsar un referèndum, per nosaltres no quedarà que les condicions en què es porti a terme siguin satisfactòries per a les dues parts.

Probablement, abans seria necessària una llei de la claredat. Estem d'acord. Vam fer unes eleccions al Parlament de caràcter plebiscitari justament perquè no havíem trobat la via de fer un referèndum. Si hagués existit aquesta via, segur que la llei de la claredat hauria estat damunt de la taula. I ens hauríem posat d'acord sobre participació, majories, minories, fins i tot la moratòria respecte als anys que hauríem d'esperar per poder-ne convocar un altre. En una taula de negociació tot això és absolutament dialogable.

Aquest és el full de ruta de Junts pel Sí: «Una primera fase que comença després del 27-S amb una declaració d'inici del procés d'independència, amb la creació de les estructures d'Estat necessàries des d'un govern de concentració i l'inici del procés constituent de base social i popular; i posteriorment es procedirà a la proclamació de la independència, que suposarà la desconnexió respecte a l'ordenament jurídic espanyol vigent». ¿Estan en condicions de fer una declaració d'independència en aquesta legislatura? Si estem parlant del que alguns pensen que pot ser una declaració unilateral d'independència o una declaració efectiva d'independència, per descomptat que no. Aquest no és el propòsit del Govern català. Ni és el full de ruta. El que diem és que per poder proclamar la independència i ser un estat hem de començar a aprovar un conjunt de lleis .

¿Les eleccions constituents les convocaria un Estat català ja proclamat? Les convoca un Parlament que té vocació de contribuir a la proclamació ulterior d'un Estat català. És una fase en què hi ha unes eleccions constituents, un referèndum per a la Constitució i en què, per tant, hi ha com a mínim dues pantalles democràtiques en les quals el poble de Catalunya acabarà decidint si es converteix en un Estat independent.

¿Amb el resultat del 27-S això es pot fer? Això es pot fer perquè al mateix programa electoral que vostè citava, uns paràgrafs més amunt, hi diu que si les forces que estan a

favor de la independència de Catalunya obtenen la majoria absoluta al Parlament, s'impulsaran les lleis que consten al full de ruta.

¿I llavors per què Mas i vostè han dit que no tenen prou força per culminar el procés? Perquè no tenim el mandat per fer una declaració unilateral d'independència. Qui té el botó i l'autoritat per decidir si som independents és la gent. I a la gent se la convocarà a unes eleccions constituents per elegir uns representants que, si tenen prou força, elaboraran una constitució i convocaran un referèndum. La gent votarà per decidir si sanciona o no aquesta constitució. Aquest és un procés que comença a les urnes i que s'ha d'acabar a les urnes. Hem d'utilitzar molt bisturí en el llenguatge i poca escarpa i martell. Som a l'última milla, que sempre és la més difícil.

La política catalana ha encunyat conceptes no sempre congruents amb la realitat. Per exemple, els plebiscits es guanyen o es perden, no s'empaten. La CUP, que primer va assumir que s'havia perdut, després va virar. ¿El plebiscit es va guanyar o es va perdre? Dues consideracions. La CUP no va dir que el plebiscit s'havia perdut. Va dir que s'havia perdut el plebiscit del que volia la CUP: que el Parlament fes una declaració unilateral d'independència. Per això es va avenir a negociar amb nosaltres, perquè es va guanyar el nostre plebiscit.

Declaracions a la premsa internacional

En una sèrie d'[entrevistes simultànies](#) publicades al britànic 'Financial Times', al francès 'Le Monde', a l'italià 'Corriere della Sera', a l'alemany 'Süddeutsche Zeitung' i al portuguès 'Diario de Notícias' Puigdemont va manifestar que "Catalunya pot assolir la independència sense acord amb Madrid, tot i que la preferència de la Generalitat és el pacte" i va afegir "els

catalans no volen esperar cinc o deu anys més”, “el govern confia assolir la independència en el marc d’un acord amb el govern espanyol” però recordant també que “la secessió unilateral és possible”.